

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 sierpnia 2010 r.

przewidująca tymczasowe wprowadzenie do obrotu odmian *Avena strigosa* Schreb., niewłączonych do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych ani do krajowych katalogów odmian państw członkowskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 5835)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/468/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

materiał siewny odmian zarejestrowanych we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych może być wprowadzany do obrotu i przywożony.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 1,

(4) Od momentu włączenia gatunku *A. strigosa* do wykazu gatunków objętych dyrektywą 66/402/EWG jedynie dwie odmiany tego gatunku były zarejestrowane we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywie Komisji 2009/74/WE z dnia 26 czerwca 2009 r. zmieniającej dyrektywę Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/55/WE i 2002/57/WE w odniesieniu do botanicznych nazw roślin, naukowych nazw innych organizmów oraz niektórych załączników do dyrektyw 66/401/EWG, 66/402/EWG i 2002/57/WE w związku z rozwojem wiedzy naukowej i technicznej ⁽²⁾ uznano gatunek *Avena strigosa* Schreb. (zwany dalej „*A. strigosa*”) za odrębny gatunek, który należy włączyć do wykazu gatunków objętych dyrektywą 66/402/EWG.

(5) W tych okolicznościach wystąpiły przejściowe trudności z ogólną podażą *A. strigosa* i najprawdopodobniej będą one występować nadal. Trudności tych nie można pokonać w inny sposób niż poprzez zezwolenie przez państwa członkowskie, na określony czas i z zastrzeżeniem odpowiedniej ilości maksymalnej, na wprowadzenie do obrotu odmian *A. strigosa* niewłączonych do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych ani do krajowych katalogów odmian państw członkowskich.

(2) *A. strigosa* jest rośliną, która okazała się jednym z najskuteczniejszych środków ograniczania erozji gleby, ługowania azotu, w szczególności ługowania azotanów pochodzenia rolniczego, i która jest ważnym składnikiem mieszanek materiału siewnego przeznaczonych na zielonki. Zgodnie z informacjami dostarczonymi przez władze sześciu państw członkowskich (Belgii, Niemiec, Hiszpanii, Francji, Włoch i Portugalii) w ostatnich latach popyt w Unii na materiał siewny tego gatunku znacznie się zwiększył, szczególnie we wspomnianych państwach członkowskich.

(6) Państwa członkowskie powinny zatem być upoważnione do wydania tymczasowego zezwolenia na wprowadzenie do obrotu takiego materiału siewnego, z zastrzeżeniem określonych warunków i ograniczeń i bez naruszenia bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących występowania *Avena fatua* w materiale siewnym zbóż, które to przepisy mogą być stosowane na podstawie odpowiednich decyzji Komisji przez Danię, Estonię, Irlandię, Łotwę, Litwę, Maltę, Niderlandy, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej.

(3) Przed wejściem w życie dyrektywy 2009/74/WE i włączeniem *A. strigosa* do wykazu gatunków objętych dyrektywą 66/402/EWG podaż na rynku była zapewniona przez krajową produkcję i głównie przez przywóz z państw trzecich materiału siewnego tego gatunku zgodnie z krajowym prawodawstwem obowiązującym w tamtym czasie. Po włączeniu *A. strigosa* do wykazu gatunków objętych dyrektywą 66/402/EWG jedynie

(7) Z informacji dostarczonych Komisji przez państwa członkowskie wynika, że aby rozwiązać wspomniane trudności podażowe, ogółem potrzebna jest ilość 4 970 ton (Belgia – 300 ton, Francja – 3 700 ton, Niemcy – 200 ton, Włochy – 220 ton, Hiszpania – 300 ton i Portugalia – 250 ton) na okres do dnia 31 grudnia 2010 r. Aby zapewnić odpowiednią jakość tego materiału siewnego, musi on spełnić przynajmniej wymogi określone w załączniku II do dyrektywy 66/402/EWG odnośnie do kielkowania i czystości laboratoryjnej oraz zawartości materiału siewnego innych gatunków roślin dla kategorii kwalifikowany materiał siewny drugiego pokolenia gatunku *A. strigosa*.

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 27.6.2009, s. 40.

- (8) Jedno z państw członkowskich dopilnowuje, aby ilość materiału siewnego dopuszczonego do obrotu przez państwa członkowskie na podstawie niniejszej decyzji nie przekroczyła całkowitej ilości maksymalnej 4 970 ton, która konieczna jest do rozwiązania trudności podażowych. Zgodnie z wnioskiem wspomnianych sześciu państw członkowskich Francja powinna zatem pełnić rolę koordynatora. Aby zapewnić dobre funkcjonowanie systemu ustanowionego niniejszą decyzją, konieczne jest, aby państwo członkowskie pełniące rolę koordynatora, pozostałe państwa członkowskie i Komisja bezzwłocznie dzieliły się stosownymi informacjami dotyczącymi wniosków i przyznawania zezwoleń na wprowadzenie do obrotu.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zezwala się na wprowadzenie do obrotu w Unii materiału siewnego odmian *A. strigosa* niewłączonych do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych ani do krajowych katalogów odmian państw członkowskich na okres do dnia 31 grudnia 2010 r. i z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–5.

2. Całkowita ilość materiału siewnego dopuszczonego do obrotu w Unii na podstawie niniejszej decyzji nie przekracza 4 970 ton.

3. Materiał siewny, o którym mowa w ust. 1, spełnia wymogi określone w załączniku II do dyrektywy 66/402/EWG dotyczące warunków w zakresie kiełkowania, czystości laboratoryjnej oraz zawartości materiału siewnego innych gatunków roślin, jakie muszą być spełnione przez materiał siewny dla kategorii kwalifikowany materiał siewny drugiego pokolenia gatunku *A. strigosa*.

4. Bez uszczerbku dla wymagań dotyczących etykietowania określonych w dyrektywie 66/402/EWG, urzędowa etykieta zawiera oświadczenie, że przedmiotowy materiał siewny należy do kategorii spełniającej mniej rygorystyczne wymogi niż te określone we wspomnianej dyrektywie i że kategoria ta jest niższa niż kategoria kwalifikowany materiał siewny drugiego pokolenia. Etykieta jest koloru brązowego.

5. Na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1, zezwala się na podstawie wniosku sporządzonego zgodnie z art. 2.

Artykuł 2

Każdy dostawca materiału siewnego pragnący wprowadzić do obrotu materiał siewny, o którym mowa w art. 1 ust. 1, składa wniosek o zezwolenie w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, lub w państwie członkowskim, w którym chciałby wprowadzić materiał siewny do obrotu. We wniosku należy określić ilość materiału siewnego, jaką dostawca chce wprowadzić do obrotu.

Państwo członkowskie, którego to dotyczy, zezwala dostawcy na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego w ilości określonej we wniosku, chyba że:

- istnieją wystarczające dowody, aby wątpić, czy dostawca jest w stanie i zamierza wprowadzić do obrotu ilość materiału siewnego określoną we wniosku; lub
- uwzględniając informacje dostarczone przez państwo członkowskie pełniące rolę koordynatora, o którym mowa w art. 3 akapit trzeci, przyznanie zezwolenia spowodowałoby przekroczenie całkowitej ilości maksymalnej określonej w art. 1 ust. 2; lub
- nie zostały spełnione warunki dotyczące kiełkowania, czystości laboratoryjnej oraz zawartości materiału siewnego innych gatunków roślin, o którym mowa w art. 1 ust. 3.

Odnosnie do lit. b) – w przypadku gdy całkowita ilość maksymalna pozwoliłaby jedynie na dopuszczenie do obrotu części ilości określonej przez wnioskodawcę, państwo członkowskie, którego to dotyczy, może wydać dostawcy zezwolenie na wprowadzenie do obrotu mniejszej ilości.

Artykuł 3

Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnie pomocy administracyjnej w zastosowaniu niniejszej decyzji.

Przez okres od wejścia niniejszej decyzji w życie do dnia 31 grudnia 2010 r. Francja będzie pełnić rolę koordynatora w celu dopilnowania, aby ilość materiału siewnego dopuszczonego do obrotu w Unii przez państwa członkowskie na podstawie niniejszej decyzji nie przekroczyła całkowitej ilości maksymalnej określonej w art. 1 ust. 2.

Każde państwo członkowskie, które otrzyma wniosek zgodnie z art. 2, niezwłocznie powiadamia państwo członkowskie pełniące rolę koordynatora o ilości określonej we wniosku. Państwo członkowskie pełniące rolę koordynatora bezzwłocznie informuje to państwo członkowskie o tym, czy i w jakim stopniu przyznanie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu na podstawie tego wniosku spowoduje przekroczenie całkowitej maksymalnej ilości materiału siewnego.

Artykuł 4

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i inne państwa członkowskie o ilościach, w odniesieniu do których wydały zezwolenie na wprowadzenie do obrotu zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 sierpnia 2010 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji